

ม.มหาสารคาม สร้างโรงแปรรยะมีมากกว่า 5 ต้นต่อวันเป็นปุ๋ยอินทรีย์

อาจารย์อารีรัตน์ รักษาศิลป์ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายอำนวยการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กล่าวถึงการสร้างโรงคัดแยกขยะพร้อมเครื่องจักรและอุปกรณ์คัดแยก ภายในมหาวิทยาลัย ว่า โรงแยกขยะดังกล่าวเป็นสถานที่ใช้หมักขยะทั่วไปและอุปกรณ์ผลิตปุ๋ยอินทรีย์ เพื่อจะได้นำเอาขยะเหล่านั้นมาใช้ประโยชน์ได้ใหม่ ลดปัญหาขยะล้นเมือง อันจะเป็นการจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

สำหรับแนวคิดการสร้างโรงคัดแยกขยะเพื่อผลิตปุ๋ยอินทรีย์มาใช้เองนั้น เริ่มมาจากการที่มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีจำนวนนิสิต ทุกชั้นปีจำนวนมากถึง 50,000 คน ส่งผลให้มีปัญหาเรื่องขยะมูลฝอย และสิ่งของเหลือใช้จำนวนมากไม่ต่ำกว่าวันละ 5 ต้นต่อวัน จึงได้คิดหาวิธีการที่จะกำจัดขยะรีไซเคิลโดยแยกออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ขยะส่วนที่ 1 เป็นขยะที่ไม่ย่อยสลายประเภทขวดพลาสติก ขวดแก้ว และอื่นๆ ที่เกิดขึ้นจากการใช้ชีวิตประจำวันของนิสิตแล้วนำไปขายให้กับจุดรับซื้อของมหาวิทยาลัย ในราคามาตรฐานเดียวกับภาคเอกชนซึ่งเงินที่ได้อาจไม่มาก แต่ถือเป็นการปลูกฝัง

นิสิตให้ใส่ใจปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากขยะ, ขยะส่วนที่ 2 คือขยะที่ย่อยสลายได้มหาวิทยาลัยได้นำไปผลิตเป็นปุ๋ย ส่วนเศษอาหาร พืชผัก และผลไม้ก็นำไปเลี้ยงไส้เดือน ที่โรงปุ๋ยหมักชีวภาพมูล ส่วนที่ 3 นำสารพัดขยะที่เหลือ มาผ่านการคัดแยกเบื้องต้นโดยคนงานในชั้นแรกก่อนเท่าที่จะแยกได้ ผ่านเข้าเครื่องสายลำเลียง และเข้าเครื่องสับย่อยให้มีขนาดเล็กง่ายต่อการย่อยสลาย จากนั้นนำมากองพักไว้โดยใช้ระบบเติมอากาศ และนำน้ำหมัก EM ที่ผลิตเองมาเติมเพื่อลดกลิ่นและไล่แมลง สิ่งหนึ่งที่น่ามาทบทวนและผสมก็คือเศษหญ้าที่ตัดแล้วภายในมหาวิทยาลัยเพื่อลดจุดสัมผัสของขยะ ไม่ให้มีแมลงวันมาต่อมมากขึ้น เพิ่มอินทรีย์ หรือมวลชีวภาพให้มากขึ้น และได้ปริมาณปุ๋ยที่มากขึ้นด้วย โดยทำการหมักทิ้งไว้ประมาณ 40-45 วัน และเมื่อดูที่อุณหภูมิเหมาะสมแล้ว ก็จะนำไปเข้าเครื่องร่อนขยะ ออกมาเป็น 2 ลักษณะ คือแบบที่เป็นผงปุ๋ย ก็นำเข้าเครื่องอัดเม็ดพร้อมใช้งานเพื่อบำรุงดินและต้นไม้ได้เลย และอีกส่วนหนึ่งจะออกมาเป็นพลาสติกจะนำเข้าเครื่องอัดเม็ดและใช้ประโยชน์ด้านอื่นต่อไป